

N.F.S. Grundtvig “Til Biskop Balle, den kristelige Olding, paa hans Fødselsdag den 12te October 1809”

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.3, oktober 2013

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredigering og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A *Førstetrykket*, 1809 (SJ: 122)

Andre udgaver

PS *Poetiske Skrifter* 1

Teksten er etableret af Steen Tullberg

Punktkommentarer er skrevet af Steen Tullberg, redigeret af Maria Jørgensen

Indledning er skrevet af Steen Tullberg, redigeret af Maria Jørgensen og Klaus Nielsen

Tekstredigering er skrevet af Steen Tullberg, redigeret af Klaus Nielsen

Tilsyn ved punktkommentarer Klaus Nielsen

Tilsyn ved indledning dr.phil. Flemming Lundgreen-Nielsen

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2021

|A:95 |PS:161

Til

Biskop Balle ,

den kristelige Olding,

paa hans Fødselsdag

den 12te October 1809.

Oldinge, som vel forestaa, skulle holdes
dobbelt Ære værd, mest de som arbeide i
Ordet og Lærdommen.

Paulus.

- 1 Med skærpet Blik at trænge dybt i Livet,
Erkiende hvert et Guddoms lyse Spor
Som knytter Himlen til den faldne Jord –
Blev Skjalden fra det Høie naadig givet.
Og skulde han da ei opløfte Røsten
Naar han paa Jorden skuer Ædles Gang?
Saa hilses jo den gyldne Sol i Østen
Af Himlens Fugle med en liflig Sang.

- 2 |PS:162At se en Mand, som gennem Verdensvrimlen
Sig mandig skød og kæmpede for Gud,
Hvis Lyst og Lov var Jesu Kristi Bud,
Hvis Borgerskab var altid høit i Himlen;
Som vakte Slægten med sin Stemmes Torden,
Og gav det angergivne Hjerte Fred;
Det er at se et Skin af Gud paa Jorden,
Det er et Syn, som Engle glædes ved.

- 3 Den Mand har Danmark set i Dig, du Gæve!
Og skuer end som Olding Dig med Lyst,
Dit Minde bygger i hver Ædlings Bryst,
Og for Dit Held til Gud sig Bønner hæve:
De løfte sig, som min, fra dybe Hjerte,
Nedbede Held for Dig og for Din Æt,
Nedbede Lindring for Din indre Smerte,
At rene Hjerte og maa vorde let!

- 4 |A:96 Din Fødselsdag henskrider mild og rolig,
Ei luende som i den unge Vaar,
Thi Sommeren maa dø i Efteraar,
Men nærmende sig Vinteren fortrolig.
O maatte nu Din sidste Tid henile
Saa ren og kølig, som Din Dag i Høst,
Indtil engang, i dybe, søde Hvile
Dig skænkes Det, som var Dit Haab, Din Trøst!!

Grundtvig.

